

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการทดลองให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อ่านเนื้อเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องทั้ง 4 แบบ แล้วทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง สามารถนำผลการทดสอบมาอภิปรายได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อศึกษาผลของความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดด้วยเรื่องย่อ การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยคำถามแทรกระหว่างเรื่อง การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยแผนภูมิ เรื่องประกอบท้ายเรื่อง และเนื้อเรื่องที่ไม่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอด

1.2 เพื่อศึกษาผลของความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.3 เพื่อศึกษากิริยาร่วมระหว่างการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. สมมติฐาน

2.1 ถ้าให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องภาษาไทยด้วยเรื่องย่อ การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยคำถามแทรกระหว่างเรื่อง การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยแผนภูมิ เรื่องประกอบท้ายเรื่อง และเนื้อเรื่องที่ไม่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอด

ไม่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดแล้ว นักเรียนจะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องแตกต่างกัน

2.2 ถ้าให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอ่านเนื้อเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดแล้วนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.3 มีกิริยาร่วมระหว่างการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จากโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส จำนวน 256 คน

3.2 แบบแผนการวิจัย

3.2.1 แบบแผนการทดลอง เป็นแบบหลายองค์ประกอบ ที่มีการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest only in Factorial Design)

3.2.2 แบบแผนทางสถิติ การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบแผนทางสถิติแบบแฟคทอเรียลสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Factorial Design) โมเดลกำหนด (Fixed Model) 4 x 2 (การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่อง x ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 4.1 เนื้อเรื่องที่นักเรียนยังไม่เคยเรียนมาก่อน จำนวน 3 เรื่อง
- 4.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่อง จำนวน 3 ฉบับ
- 4.3 กระดาษคำตอบ
- 4.4 นาฬิกาจับเวลา

5. วิธีดำเนินการทดลอง

5.1 ขั้นตอนเตรียมการ

5.1.1 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งประกอบด้วย เนื้อเรื่องจำนวน 3 เรื่อง คือ เรื่องโต๊ะ ลา และไม้เท้าวิเศษ เจ้าโจรที่น่ารัก และหมาป่ากับลูกแพะทั้งเจ็ด

5.1.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน 3 ฉบับ

5.1.3 กระดาษคำตอบ

5.1.4 นาฬิกาจับเวลา

5.1.5 รายชื่อนักเรียน

5.2 ขั้นตอนทดลอง

5.2.1 ผู้วิจัยเรียกชื่อผู้รับการทดลองและแจกเนื้อเรื่องแต่ละเรื่องไปตามที่กำหนดไว้

5.2.2 ก่อนที่ผู้วิจัยจะให้ผู้รับการทดลองอ่านเนื้อเรื่อง ผู้วิจัยจะให้ผู้รับการทดลองอ่านคำชี้แจงและทำความเข้าใจให้ดีเสียก่อน ถ้ายังไม่เข้าใจก็ให้ยกมือถามเป็นรายบุคคล เมื่อผู้รับการทดลองทุกคนเข้าใจคำชี้แจงดีแล้ว ผู้วิจัยจะเริ่มจับเวลาแล้วอนุญาตให้ผู้รับการทดลองทุกคนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกัน

5.2.3 แจกเนื้อเรื่องให้นักเรียนอ่านโดยให้นักเรียนอ่าน 25 นาที แล้วเก็บคืนหลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านเวลา 15 นาที

5.2.4 เมื่อหมดเวลา ผู้วิจัยจะเก็บกระดาษคำตอบโดยแยกไว้เป็นชุดตามกลุ่มการทดลอง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับการทดลองแบบแฟคทอเรียลสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Factorial Design) โดยมีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่อง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และความเข้าใจในการอ่านเป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable) การวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

6.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยใช้สถิติดังนี้

6.1.1 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้สูตร K-R 20

6.1.2 การหาค่าความยาก (Difficulty Index) คือ ค่า P และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) คือ ค่า D

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานใช้สถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

6.2.1 การหาค่ามัธยิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

6.2.2 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

6.2.3 การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล

6.2.4 วิเคราะห์ความแปรปรวนรวม แบบ 2 ตัวประกอบกลุ่มสมบูรณ์ 4×2 (4×2 Completely Randomized Factorial Design)

7. สรุปผลการวิจัย

7.1 นักเรียนที่อ่านเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยเรื่องย่อ การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยคำถามแทรกกระหว่างเรื่อง การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยแผนภูมิเรื่อง และเนื้อเรื่องที่ไม่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอด นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านเรื่องได้ไม่แตกต่างกัน

7.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอ่านเนื้อเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดมีความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7.3 ไม่มีกิริยาร่วมระหว่างการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การอภิปรายผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาผลของการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านเรื่องภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง ตลอดจนกิริยาร่วมของตัวแปรทั้งสอง ในการอภิปรายผลผู้วิจัยจะอภิปรายผลตามลำดับสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่าถ้าให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องภาษาไทยด้วยเรื่องย่อ การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยคำถามแทรกระหว่างเรื่อง การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยแผนภูมิเรื่องประกอบท้ายเรื่อง และเนื้อเรื่องที่ไม่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดแล้ว นักเรียนจะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องแตกต่างกัน ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าไม่มีผลของคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องไม่แตกต่างกัน แสดงว่านักเรียนที่อ่านเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยเรื่องย่อ การจัดสิ่งเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยคำถามแทรกระหว่างเรื่อง การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยแผนภูมิเรื่องประกอบท้ายเรื่อง และเนื้อเรื่องที่ไม่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดมีความเข้าใจในการอ่านเรื่องไม่แตกต่างกัน สมมติฐานข้อนี้จึงไม่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล การที่สมมติฐานข้อนี้ไม่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูลอาจเป็นเพราะ

1. การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องทั้ง 4 ต่างก็ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านเรื่องได้ดีในระดับใกล้เคียงกัน โดยที่การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยเรื่องย่อ จะทำหน้าที่เก็บใจความสำคัญ ๆ ของเรื่อง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องโดยรวมได้เร็วยิ่งขึ้น (ประสิทธิ์ ภาพักษ์กลอน ; 2518 : 230) การใส่คำถามแทรกเข้าไปในเนื้อหาของบทเรียนเป็นการสร้างสถานการณ์คล้ายกับการสอบในขณะที่อ่าน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ และยังเป็น การช่วยเสริมความรู้ เกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องได้รวดเร็ว (สุวัฒน์ จันทรลอย ; 2527 : 30) แผนภูมิเรื่องจะทำหน้าที่แสดงความสัมพันธ์ของใจความหลักและใจความรองจากเรื่องที่อ่าน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่ให้เข้ากับโครงสร้างของความรู้เดิมได้ดีขึ้น (นพดล ปู่ชูประเสริฐ ; 2534 : 24) จะเห็นได้ว่าการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดทั้ง 4 ต่างก็ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นขอบข่ายของเรื่องที่อ่านและช่วยให้การจัดโครงสร้างความคิดของผู้อ่านเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้ง่ายขึ้น จึงทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับใกล้เคียงกันหรือไม่แตกต่างกัน

2. เนื้อเรื่องที่ใช้เป็นนิทานมีลักษณะการนำเสนอเป็นแบบสนทนา ซึ่งเนื้อเรื่องที่เสนอเสนอแบบสนทนาคือ จะใช้ถ้อยคำที่ตัวละครใช้พูดกันซึ่งจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินเรื่องและฉาก บทสนทนามีความสำคัญยิ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจรายละเอียดโดยเน้นตัวละครเป็นผู้ดำเนินเรื่อง (เปลื้อง ณ นคร, 2507 : 123) นักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องจากบทเรียนที่มีรูปแบบสนทนาจะมีประสิทธิภาพด้านความเข้าใจในการอ่านดีเพราะเป็นการกระตุ้นความสนใจในการอ่านของนักเรียน (Probst, R.E. 1988) อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บาลัจท์และไวส์เบิร์ก (Balajthy and Weisberg, 1988 : 1-4) ที่พบว่า การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยเรื่องย่อ การใช้คำถามแทรก และแผนภูมิเรื่อง นักเรียนมีความเข้าใจได้ไม่แตกต่างกันจากการวิจัยครั้งนี้พบว่าการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องได้ไม่แตกต่างกัน การวิจัยครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ เอ็ดการ์ดและเซฟเฟิร์ด (Egar and Shepherd, 1983 : 40) ซึ่งพบว่าการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องจะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อเรื่องดีกว่า

3. เกิดจากประสบการณ์การใช้ภาษาของนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งซึ่งเมื่ออยู่ที่บ้านจะใช้เฉพาะภาษามลายูถิ่นในการสื่อสารกับผู้อื่นและจะใช้ภาษาไทยเมื่ออยู่ที่โรงเรียนและเท่าที่จำเป็นจริง ๆ เท่านั้น จึงทำให้ขาดทักษะการอ่านภาษาไทยซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนภาษาเป็นอย่างมาก สทาท์ส์ (Staats, 1968 : 397) ได้กล่าวว่าความรู้เกี่ยวกับภาษาที่มีอยู่ในตัวนักเรียนมีความสำคัญต่อการปรับตัวของนักเรียนในสถานการณ์การเรียนรู้แบบต่าง ๆ สถานการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาขึ้นอยู่กับภาษาที่นักเรียนมีอยู่ถ้านักเรียนมีความรู้นั้นไม่เพียงพอการสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ก็ไม่เกิดผล

จากเหตุผลดังกล่าวจึงน่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยเรื่องย่อ การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดด้วยคำถามแทรกระหว่างเรื่อง การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยแผนภูมิเรื่องประกอบท้ายเรื่อง และเนื้อเรื่องที่ไม่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดได้ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่าถ้าให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอ่านเนื้อเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอด แล้วนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามที่ปรากฏในตาราง 6 พบว่า ค่ามีชดิมเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สมมติฐานข้อที่ 3 จึงได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณ มาศเมฆ (2531) ชาตยา แซ่ตัน ประศาสน์ ท้าวภักญา (2534) และ คาร์ลลีเชิล (Carlisle, 1992 : 4276 - A) ซึ่งพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีสมรรถภาพด้านความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่าถ้าให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดด้วยเรื่องย่อ การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยคำถามแทรกระหว่างเรื่อง การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยแผนภูมิ เรื่องประกอบท้ายเรื่อง และเนื้อเรื่องที่ไม่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอด แล้วจะส่งผลต่อคะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องแตกต่างกันไปตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือมีกิริยาร่วมระหว่างการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ 6 พบว่า มีชดิมเลขคณิตของคะแนนจากการวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องของนักเรียนที่อ่านเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องที่แต่ละระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันนั่นคือ ไม่มีกิริยาร่วมระหว่างการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงว่า ความแตกต่างระหว่างมีชดิมเลขคณิตของคะแนนจากการวัดความเข้าใจในการอ่านเรื่องของนักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องที่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไม่ขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า

ความแตกต่างระหว่างมีชัณมิ เลขคณิตของคะแนนจากการวัดความเข้าใจในการอ่าน เรื่องที่เกิดจากผลของตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ระดับการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยเรื่องย่อ การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องด้วยคำถามระหว่างเรื่อง การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดด้วยแผนภูมิ เรื่องประกอบท้ายเรื่อง และเนื้อเรื่องที่ไม่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอด ไม่ขึ้นอยู่กับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นสมมติฐานข้อนี้จึงไม่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องกับการสอน

1.1 การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องคือการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดด้วยเรื่องย่อ การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดด้วยคำถามระหว่างเรื่อง การจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดด้วยแผนภูมิ เรื่องประกอบท้ายเรื่อง และเนื้อเรื่องที่ไม่มีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดจากการวิจัยครั้งนี้พบว่าไม่แตกต่างกัน ฉะนั้นสำหรับครูผู้สอนสามารถเลือกวิธีการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องแบบใดก็ได้ไปใช้กับนักเรียนที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่ง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องกับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องอื่น ๆ ได้แก่ การสรุปความคิดหลัก การจัดโครงเรื่อง การจัดแบบบอกขอบข่ายของเนื้อหา เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องรูปแบบต่าง ๆ จะเป็นประโยชน์ในด้านการศึกษาต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องกับรูปแบบของบทเรียนแบบสนทนาและแบบบรรยาย เป็นต้น

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอด
ของเนื้อเรื่องที่มีต่อความเข้าใจในการเรื่องและความคงอยู่ของความเข้าใจในการอ่าน

2.5 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอด
ของเนื้อเรื่องกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ เช่น ชาวเขา เป็นต้น

2.6 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดสิ่งช่วยเสริมความคิดรวบยอด
ของเนื้อเรื่องและช่วงเวลาในการอ่าน